

jaz bom govoril z njim z velikim spoštovanjem. Potem molimo počasi, s premislekom. Tedaj bo naša molitev zbrana in pobožna. S pobožno molitvijo pa bomo od dobrega Boga vse izprosili.

Otroci! Predstavite si Marijo pri molitvi. Proti nebu gledajo njene čiste oči. Roke so sklenjene. Ustnicè govore svete besede. Duša je pri Bogu. Čez obraz se ji razliva nebeška luč pobožnosti. Tako je videla Marijo mala Bernardka v Lurdu. Pri Mariji se je učila pobožno moliti. Zdaj je Bernardka svetnica.

Blagor tistim, ki radi in pobožno molijo. Božji in Marijini otroci so. V božjem in Marijinem varstvu bodo šli skozi življenje; večna sreča jih čaka v nebesih.

Otroci Marijini! Radi molite! Pa molite pobožno!

Mirko Kunčič:

Kaj že Majdica zna.

*Prvi je BOG: ustvaril me je;
drugi je SIN: odrešil me je;
tretji je DUH: posvetil me je;
četrti MARIJA — najlepša gospa;
peti je ANGEL — me k zvezdam pelja.*

*Potlej pa pride koj MAMICA zlata,
OČKA in SOLNCE in pisana TRATA.*

*Mamica ujčka me, preden zaspim,
sladko kramljava, ko se zbudim.
Očka me s prstom širokim žgečka,
ko gre od doma, poljubček mi da.
Solnce vsak dan skozi okno pokuka,
z žarkom me toplim za nosek pocuka:
»Majdica, vstani! Do osem že znaš
šteti, nauči se še očenaš!«*

*Hojej, ti solnček, me slabo poznaš:
Majdica zna tudi že OČENAŠ.*